

HET HUIS JEUGD THEATER HOFPLEIN

BIJPRATEN MET

NINA DE BRUIN

Met theater kan ik verhalen vertellen en kan ik mijn energie kwijt. Twee jaar geleden heb ik met succes auditie gedaan voor de tussenklas. Je mag dan een jaar eerder meedoen aan een grote voorstelling. De tussenklas voelde niet als school, maar wel als samen iets nieuws leren. Het was heel gezellig en de docenten zijn erg aardig.

De theaterworkshops zijn een goede voorbereiding op het spelen in een echte voorstelling. Samen met 19 andere meiden stond ik vervolgens op het podium met No Escape. Een voorstelling over vrouwenrechten. Daar heb ik mijn mening goed leren uiten. Een paar maanden later zag ik een oproep voor de openingsvoorstelling van het CHIO en heb ik mij opgegeven. Dat was heel gaaf en cool. Voor deze voorstelling met paarden en veel kinderen hebben

we intensief gerepeteerd. Het was spectaculair! Zo heb ik aan twee heel verschillende voorstellingen mee kunnen doen.

Hofplein is hartstikke leuk om zelf te spelen, maar ik vind het ook heel leuk om voorstellingen van andere spelers te zien en mee te beleven.

In de jaren dat ik op Jeugdtheater Hofplein zit, ben ik mij zelfverzekerder gaan voelen en minder verlegen geworden. Dit is mijn verhaal over hoe het is om 'Hofpleiner' te zijn. In de rest van dit magazine staan nog veel meer verhalen van mensen die betrokken zijn bij Hofplein, als leerling, als ouder, als bezoeker of op een andere manier.

Veel plezier met lezen!

©Jeugdtheater Hofplein, 2018
Fotografie: Joep van Aert, Tom Sebus, Jan Buteijn
Tekst: Fay van der Wall
Ontwerp: Nancy van Geest
Druk: Drukkerij Printvisie
Wijzigingen en typfouten voorbehouden

Dit magazine drukken op 100% recycled FSC papier bespaart
743 kg afval, 1.200 kg hout, 22.000 liter water en 109 kg CO2-uitstoot.

AAN DE MAAS MET

CAROLINE & GREGORY

CAROLINE PIETERMAAT WERD IN 2013 DIRECTEUR/
BESTUURDER VAN JEUGDTHEATER HOPFLEIN
NADAT ZE AL LANGERE TIJD AAN DE ORGANISATIE
VERBONDEN WAS. GREGORY CAERS SPEELDE BIJ
NTGENT EN WAS MAKER BIJ DE KOPERGIETERY. SINDS
2017 IS HIJ ARTISTIEK HOOFD JEUGDTHEATER VAN
HOPFLEIN. WE SPREKEN HEN SAMEN OVER HUN VISIE,
AMBITIES EN DE STAD WAARIN ZE DIE WAARMAKEN.

Als je aan een leek uit zou moeten leggen wat Jeugdtheater Hofplein is, hoe zou je dat dan doen?

Caroline: "Bij Jeugdtheater Hofplein ervaren kinderen de vrijheid om ten volle zichzelf te zijn. Dat is niet overal in hun leven vanzelfsprekend."

Gregory: "Het is de plek waar elk kind dat interesse toont om iets met podiumkunst te doen, de kans krijgt daarvan te proeven, zich erin te verdiepen of te verliezen. Onze grootste droom is om iets intrinsieks teweeg te brengen bij kinderen en ze te stimuleren sterker, groter, kritischer, welbespraakter te worden. Maar ze vooral ook veel plezier laten beleven."

Gregory: "Er wordt een appel gedaan op de creativiteit en de verantwoordelijkheid van de kinderen, daarin worden ze heel serieus genomen."

Caroline: "Vanaf dag één worden kinderen hier als gelijkwaardig behandeld, dat vind ik een verademing."

Waarom is het zo belangrijk dat kinderen en jongeren met podiumkunst in aanraking komen?

Gregory: "Ik ben er hartstochtelijk van overtuigd dat als een kind met die interesse de kans krijgt zichzelf te ontplooiën, zal opgroeien tot een betere volwassene. Door met theater bezig te zijn kan een kind een andere, rijkere blik op de wereld ontwikkelen. De verhalen die we hier vertellen, zijn dan ook niet alleen bestaande verhalen. We nemen de perspectieven van de kinderen als uitgangspunt. Op die manier leren zij na te denken over de wereld en zichzelf daartoe

verhouden. Als ik naar mijzelf kijk: ik ben vrij beschermd en katholiek opgevoed door mijn ouders. Toen ik op mijn achttiende in Gent ging studeren wist ik niet wat me overkwam. De jongeren waar ik nu mee werk zijn op hun achttiende al zo veel verder. Die winnen daar veel tijd mee in hun leven."

Op welke manieren kan een kind terecht bij Hofplein?

Caroline: "Jeugdtheater Hofplein is in de basis theater maken met kinderen en jongeren in de vrije tijd. Omdat het een vrijetijdsbesteding is, heb je daar niet te maken met beoordelingen, competenties of cijfers; het is helemaal vrij. Daarin zit de innovatiekracht van alles wat we hier ontwikkelen. Met die expertise werken we samen met bijvoorbeeld Albeda College en LMC Voortgezet Onderwijs. Daar zijn De Mavo voor Theater – MT010, De Theaterhavo/vwo en de MBO Theaterschool uit voortgekomen. Het bijzondere is dat het hier allemaal onder één dak plaatsvindt, waardoor er kruisbestuivingen ontstaan."

Gregory: "Bij Jeugdtheater Hofplein kan je binnen komen wandelen als je tweeënehalf jaar oud bent en blijven tot je in de 20 bent. Er zijn allerlei trajecten te volgen van langere en kortere duur. Naast dat alles hebben we natuurlijk de voorstellingen, grotere en kleinere. De grote zaal voorstellingen vinden plaats in een volledig professioneel kader. Daarnaast zijn er de ateliervoorstellingen die iets minder tijd van de acteurs vragen."

Hoe vertalen de vaardigheden die kinderen en jongeren opdoen als ze met theater bezig zijn zich naar de rest van hun leven?

Caroline: “Ik moet denken aan een jongen, die hier door een jongerenwerker min of meer naar binnen werd geschoven. Hij had toen al vier jaar niet gesproken. De eerste drie jaar heeft hij ook nog niet gesproken, maar hij ging wél spelen. Dankzij het spelen ging er iets bij hem open, dat is fabelachtig om te zien.”

Gregory: “Het is moeilijk om deze vraag in het algemeen te beantwoorden, want ik denk dat het zo persoonlijk verschilt van kind tot kind. Zoals Caroline al benoemt, ik heb muurbloempjes zien opbloeien, maar ik heb ook haantjes de voorste zich zien realiseren dat ze niet de enige op de aarde zijn. En alles wat daar tussenin zit.”

Caroline: “Het meest heftige en ontroerende wat ik van ouders hoor is: ik heb mijn kind weer teruggekregen. Dan ga ik wel even stuk. Dat gaat over kinderen die niet lekker in hun vel zitten, misschien wel gepest worden of met andere omstandigheden te maken hebben.

Een andere variant daarvan is: wat

is ze gegroeid of wat heeft hij een zelfvertrouwen gekregen.

Gregory: “Kinderen worden in de buitenwereld snel afgerekend op ‘anders zijn’. Maar wat dat ‘anders zijn’ ook omhelst, in het theater is dat iets positiefs. Het voegt iets toe aan een creatief proces.”

Kan je de band omschrijven die Hofplein heeft met de stad Rotterdam?

Caroline: “Dinsdag belde ik met iemand die in de Afrikaanderwijk werkt, als programmeur voor het Klooster. Die liet tussen neus en lippen vallen zelf vroeger ook op Hofplein gezeten te hebben. Daardoor realiseerde ik me weer dat ontzettend veel oud-hofpleiners zich nu in de culturele humuslaag van de stad bevinden, op allerlei verschillende plekken en in diverse functies. Bij Theater Rotterdam, in de Afrikaanderwijk, in het onderwijs, bij de rechtbank; ze zitten overal. De kracht van verwondering, van empathie, die ze hier hebben geleerd, die nemen ze hun hele leven met zich mee, ook in de praktijk van hun latere leven. Als Hofplein willen we een bijdrage leveren aan de ontwikkeling

DE DROOM IS DAT WE HOFPLEIN TOEGANKELIJK KRIJGEN VOOR IEDER KIND

van Rotterdam. Van de stad krijgen we de enorme schat aan diversiteit van mensen terug, dat is echt een feest.”

Gregory: “Ik kom zelf uit een veel kleinere stad, Gent. Rotterdam kan per plek en per wijk zo verschillen, het lijkt soms wel vier verschillende steden in één te zijn. En dat vind ik gelijk ook heel prettig aan Rotterdam, je kan de stad niet makkelijk definiëren. Je voelt zo goed dat deze stad in een goede ontwikkeling zit, dat de stad onder de aandacht staat. Het belooft nog veel voor de toekomst van de stad, juist op het gebied van kunst en cultuur.”

Hoe werkt Hofplein eraan om te zorgen dat alle kinderen en jongeren van de stad (en omstreken) de kans hebben om mee te doen?

Caroline: “Op dit moment gebeurt dat voor het grootste deel via het onderwijs, omdat dat de makkelijkste plek is om alle kinderen te bereiken. Dat doen we in samenwerking met een hoop andere Rotterdamse culturele instellingen. De uitdaging voor ons is nu om ook in de vrije tijd, buiten school, het plezier en de ontwikkelingskansen van jeugdtheater toegankelijker te maken. Dat is een grote uitdaging voor ons,

maar ook voor andere instellingen in de stad. Die gaan we aan door samen te werken met partners in de wijk. En daar veel tijd en middelen in te investeren. Maar vooral door ons daar echt aan te committeren, dat doen we er niet zomaar even bij.”

Gregory: “Het geeft enorme zuurstof, omdat we anders moeten gaan denken. Dat heeft invloed op alles wat we doen, bevrucht elkaar, zorgt ervoor dat we steeds nieuwe vragen blijven stellen.”

Wat maakt je trots?

Caroline: “Ik vond het supertof dat we met een voorstelling van Hofplein op Lowlands stonden. Een jaar daarvoor hadden we nooit kunnen bedenken dat wij dat als jeugdtheater uit Rotterdam zouden bereiken. Maar zo’n moment gaat ook weer voorbij. Uiteindelijk ben ik iedere ochtend trots als ik hier binnen kom lopen. De passie, de vastberadenheid en de oprechte toewijding van alle mensen die hier werken, om voor ieder kind het goede te doen. Daar stroomt mijn hart iedere dag van over.”

Gregory: “Het is fijn om te zien dat er mensen zijn die daar onvoorwaardelijk in staan, daar heel bewust voor kiezen. Het is

tegelijktijd lastig en bijzonder dat je iedere dag moet knokken om te bewijzen dat dit er mag zijn. Wat wij doen wordt nooit als evident beschouwd en je bent steeds zo goed als het laatste dat je gedaan hebt. Als ik om me heen kijk en het team zie dat ervoor kiest dit werk te doen, dat kan me emotioneren. Ik ben er trots op daar onderdeel van te zijn.”

Hoe zien jullie de toekomst van Hofplein voor je?

Caroline: “De droom is dat we Hofplein toegankelijk krijgen voor ieder kind, dat is de ambitie. We leveren al een grote bijdrage aan deze stad, maar dat kan nog veel groter. De verwonderkracht, de verbeeldingskracht, die willen we aan ieder kind meegeven.

Gregory: “We gaan de wereld veranderen, één kind per keer. Dat zijn niet mijn eigen woorden, maar het omvat wel mijn visie. Als we zo veel mogelijk kinderen de kans kunnen geven hier mee te doen, ben ik ervan overtuigd dat de wereld een klein beetje beter wordt. Ik hoop dat de volgende generaties op een andere manier naar de wereld gaan kijken als de voorgaande en wij zelf dat doen.”

FEITEN EN WEETJES VAN HOFPLEIN

Start 5 november 1985 44 kinderen maken in hun vrije tijd theater in het HOFPLEINTHEATER. Tommie Station is de allereerste voorstelling. Anno 2018 4.265 kinderen en jongeren doen mee aan de verschillende theatertrajecten in de vrije tijd. 7 LOCATIES in Rotterdam. 8 locaties in gemeenten buiten Rotterdam. 4 eigen theaterzalen in Rotterdam. Tournées naar theaters buiten Rotterdam. Jaarlijks 10 producties. 67.500 bezoekers, waarvan ruim 10.000 in schoolverband. Ruim 4.800 kinderen en jongeren doen binnen het onderwijs actief mee aan theatertrajecten van Jeugdtheater Hofplein. **94 Fte**, inclusief vrijwilligers.

Jeugdtheater Hofplein op onverwachte locaties: Voorstelling *La traviata* op World Expo in Milaan (2015). Voorstelling *De loop der dingen* op LOWLANDS (2016). Voorstelling *De loop der dingen* op eerste Nationale Jongerenherdenking (2017). Voorstelling *Lilith* op NEXUS EUROPE SUMMIT (2018).

551 leerlingen op De Theaterhavo/vwo i.s.m. LMC Voortgezet Onderwijs. Een havo- en vwo-opleiding voor creatieve, nieuwsgierige en ondernemende doorzetters. Het reguliere lesprogramma gecombineerd met 6 tot 8 uur theater-, film- of vormgevinglessen.

Een kleine en persoonlijke Mavo voor leerlingen met een fascinatie voor theater, waar spelen, proberen en ontdekken is en daarmee leren. 105 leerlingen. MTO10 i.s.m. LMC Voortgezet Onderwijs.

De MBO Theaterschool i.s.m. Albeda College. Dé Rotterdamse opleiding voor jongeren met een grote ambitie om te werken in het theaterbedrijf. Voor of achter de schermen. 3 uitdagende opleidingen; acteur, technicus, vormgever. 201 studenten. De opleiding Artiest is sinds 2017 door de Keuzegids verkozen tot MBO TOPOPLEIDING

STIJN SCHEER
Binnenkort begint Stijn aan zijn vierde jaar op Jeugdtheater Hofplein.

Stijn: "We doen als warming up een spel dat de echoput heet. Dan zegt iemand bijvoorbeeld heel overdreven 'hallo', en dan moet je dat nog meer overdreven nadoen. Ik doe graag overdreven. Bij dans verzinnen we soms grappige liedjes, ook vaak bekende liedjes van films. Optreden vind ik het leukst. Vooral als je iets grappigs zegt en het publiek lacht er om. En het applaus achteraf natuurlijk. Als ik een heel lange tekst heb vind ik het wel spannend. Maar het is nog nooit misgegaan gelukkig."

RUBEN ARNHEM
Voordat Ruben op zijn 16e naar de MBO Theaterschool ging, zat hij al acht jaar op Jeugdtheater Hofplein. Nu is hij docent voor kinderen in een psychiatrische kliniek.

Ruben: "De kinderen die ik les geef zijn in de leeftijd van 12 tot en met 21. Deze kinderen hebben al veel problemen gehad en ze worden vaak raar gevonden. Door mijn theaterachtergrond heb ik geleerd het 'rare' en bijzondere in mensen te waarderen en er respect voor te hebben. Daarom kan ik begripvol zijn naar mijn leerlingen en hebben ze een veilig gevoel bij mij. Bij Hofplein heb ik geleerd ambitieus te zijn, maar ook dingen als op tijd komen en heel veel kennis over kunst en cultuur. Mijn jaren bij Hofplein hebben me echt gevormd als mens. Aan meespelen in de producties heb ik bijzondere herinneringen. Dat je met niks begint, alleen een groep mensen. Als daaromheen dan alles bij elkaar komt, dat is zo mooi. Er worden overal in de wereld ruzies uitgevochten omdat mensen niet met elkaar samen kunnen werken. Maar in het theater lukt dat wel. Samen kan je dingen bereiken die in je eentje niet lukken. Dat probeer ik de kinderen die ik lesgeef ook te laten zien: als je iets wilt bereiken mag je daar hulp bij vragen."

LUCIUS FRANZ
Iedere zaterdag gaat Lucius naar Jeugdtheater Hofplein.

Lucius: "We doen opdrachten als 'speel een boef na', of we ontwikkelen kleine scènes met de groep. Dat verzinnen we dan zelf. Bij werkplaatsen doen we een toneelstuk. We hebben de GVR en The Lion King gedaan en pas geleden Jungle Book. In de GVR was ik de reus, in The Lion King was ik Simba en in Jungle Book was ik Mowgli. De kinderen die de dieren speelden deden heel goed hun best, daarom was het voor mij ook makkelijker om Mowgli te spelen. De voorstellingen vind ik wel het leukste van Hofplein."

JEYONNI VELDEMA
In haar derde jaar op Jeugdtheater Hofplein vindt Jeyonni het heerlijk om te dansen.

Jeyonni: "Bij theater kan je films nadoen met dansen en zingen. Het is spannend als het publiek komt kijken, maar als ik zenuwachtig ben helpen mijn vriendinnen om weer vrolijk te worden. Later wil ik zelf ook wel in films spelen."

BOUWEN AAN DROMEN

Jaloers

“Zelf ben ik autodidact, ik ben nooit naar school geweest voor wat ik doe. Daarom ben ik gefascineerd door plekken waar je een opleiding voor je vak kan krijgen. Een beetje jaloers kan ik ervan worden. Als ik kijk naar de MBO Theaterschool, zie ik dat ze daar niet alleen acteurs opleiden, maar ook technici en vormgevers. De jongeren hebben direct de juiste creatievelingen in hun omgeving. Dan kan je een team bouwen. Ik hoop dat de jongeren die daar zitten daar de waarde van inzien. Want het leven van een kunstenaar is zwaar, maar als je een goed team hebt, scheelt dat enorm.”

Icoon in de stad

“Jeugdtheater Hofplein is een icoon in de stad. Ik denk dat veel kids daarbij willen horen. Nog niet alle kinderen worden bereikt op dit moment, dat is iets waar ik me voor in wil zetten. We zijn nu plannen aan het maken om samen te werken. Mijn grote droom is dat spoken word een opleiding krijgt. Wat mij betreft hoort het namelijk bij het theatervak en verdient het meer bestaansrecht. Als ik een maker van Flow naast een maker van Hofplein zet, dan zal daar iets bijzonders ontstaan. Dat voel ik gewoon.”

Lekker hiphop

“Op verzoek van Hofplein heb ik de tekst en de muziek gemaakt voor de nieuwe bedrijfsfilm. In de tekst probeer ik de belevenis van de deelnemers te vangen. Een tekst gaat bij mij nooit over de woorden op zichzelf, maar over de emotie die ze overbrengen. Datzelfde doe ik met de muziek. Maar het is natuurlijk ook lekker jong, fris, lekker hiphop. Veiligheid is een belangrijk aspect van dat gevoel. En een veilige omgeving biedt de juiste omstandigheid om op ontdekkingsreis te gaan, te blijven leren en onderzoeken wat de wereld te bieden heeft en wat je zelf allemaal kan.”

De baan vrij

“Mijn zoon is nu vier jaar oud en wil danser worden, dus hij zit op dansles bij het Hiphophuis. Als hij ooit naar een kunstopleiding wil dan zal ik hem daar alleen maar in aanmoedigen. Ik doe mijn best om de baan voor hem vrij te maken om zo breed mogelijk na te kunnen denken over wat hij wil in zijn leven. Ik zal hem altijd stimuleren zijn dromen waar te maken.”

SAMEN MET HOFPLEIN

YMP

SPOKEN WORD ARTIEST
YMP KAN JE KENNEN VAN
010 SAYS IT ALL, ZIJN EIGEN
PRODUCTIEHUIS FLOW,
OF HET HIPHOPFESTIVAL
GET LOOSE, DAT IN 2018
EEN EERSTE SUCCESVOLLE
EDITIE BELEEFDE OP HET
AFRIKAANDERPLEIN.
DE ONVERMOEIBARE
DUIZENDPOOT ZET ZICH
IN OM DOOR MIDDEL
VAN KUNST EN CULTUUR
VERDEELDHEID IN DE
MAATSCHAPPIJ TEGEN
TE GAAN. ALS HET AAN
HEM LIGT KRIJGEN ALLE
JONGEREN DE KANS HUN
TALENTEN TE ONTPLOOIEN.
PRECIES DAAROM IS HIJ ZO
GESTELD OP JEUGDTHEATER
HOFPLEIN.

EEN GOEDE BASIS VOOR GROTE AMBITIES

STUDENT VAN DE MBO THEATERSCHOOL

SHARON SAUNDERS

NA VIER JAAR HARD STUDEREN HEEFT SHARON SAUNDERS HAAR DIPLOMA GEHAALD AAN DE MBO THEATERSCHOOL. NA EEN MOOIE VAKANTIE GAAT ZE WEER TERUG NAAR HUIS, OP CURAÇAO. MAAR ALS HET AAN HAAR LIGT NIET VOOR LANG.

Waarom ben je naar Rotterdam gekomen?

“Op Curaçao zijn er niet zo veel mogelijkheden om te studeren. Als je een droom hebt, zoals ik, dan ga je ergens anders studeren. Vanaf dat ik klein was wilde ik al naar Amerika of Nederland om te studeren. Het was echt een goede beslissing om dit te doen. Ik heb mezelf leren kennen en een heel toffe opleiding gevolgd. Het eerste jaar was het best zwaar. In Curaçao krijgen we wel Nederlands op school, maar niet op het niveau waarop het hier gesproken wordt. Dat was in het begin dus wel even lastig. Ook de andere cultuur, op mezelf wonen, zo ver bij mijn familie vandaan, was lastig. En ik miste de warmte van thuis! Maar dankzij mijn vrienden en klasgenoten en de familie die ik ook in Nederland heb, werd het steeds makkelijker.”

Je hebt de opleiding Theatervormgeving gedaan, wat houdt die studie in?

“Het gaat eigenlijk over alles wat er

‘backstage’ gebeurt. Dat begint bij onderzoek naar het beeld dat een regisseur voor ogen heeft. De eerste twee jaar is de opleiding gericht op het technische aspect daarvan. Over licht, 3d software, leren meten, posters maken, fotografie. In het derde en vierde jaar ga je vervolgens zelf aan de slag met die vaardigheden. De vakken die je dan krijgt zijn onder andere kostuum, decor, grime, kunstgeschiedenis. Door al die lessen bij elkaar ontwikkel je een eigen voorkeur en stijl. Kostuum sprak mij eigenlijk vanaf het begin het meest aan.”

Stagelopen is belangrijk op het MBO, wat is jouw ervaring?

“In het tweede jaar liep ik stage bij het kostuumatelier van Toneelgroep de Appel, daar raakte ik echt in de ban van kostuums. Het was zo mooi om te zien hoe het hele proces van begin tot eindbeeld van een voorstelling verloopt. In het derde jaar heb ik stagegelopen op Curaçao, bij het Instituto Buena Bista. Dat is een

instituut voor kunst en kunsteducatie, opgericht door de kunstenaar David Bade. Ik heb daar aan mijn portfolio kunnen werken en lesgegeven aan kinderen. In het vierde jaar liep ik stage bij het kostuumatelier van de musical The Lion King. Daar kreeg ik veel verantwoordelijkheid; er zijn kostbare kostuums en bekende acteurs. De mensen die in de zaal zitten hebben dure kaartjes gekocht, dus alles wat je doet moet perfect zijn. Fouten maken is geen optie.”

Wat zijn je plannen voor de toekomst?

“Nu ga ik voor een jaar terug naar Curaçao. Ik ga werken en alles wat ik hier heb meegemaakt en geleerd laten bezinken. Daarna wil ik in de Verenigde Staten gaan studeren. Dat is al lang een grote droom van me. Met deze opleiding heb ik daar een goede basis voor. Ik heb het gevoel dat ik daar nu echt voor kan gaan. Later hoop ik eigen baas te zijn en creatief bezig te zijn als stylist en ontwerper. Ik wil het allemaal!”

DE REPETITIEDAG VAN

EMILY TANG

EMILY TANG KAN ZICH EIGENLIJK GEEN LEVEN ZONDER HOPPLEIN HERINNEREN. NADAT ZE IN GROEP ZEVEN VAN DE BASISCHOOL BEGON, SPEELDE ZE IN MEERDERE VOORSTELLINGEN MEE. VAN PINOKKIO & CO TOT OLIVER TWIST, MULAN EN DE DUIK. ZE RONDDE RECENT EEN MASTER MEDIA EN CULTUUR AF AAN DE ERASMUS UNIVERSITEIT EN STUDEERDE DAARVOOR PEDAGOGISCHE WETENSCHAPPEN. ONDANKS EEN DRUK LEVEN MAAKT ZE GRAAG TIJD OM EEN ROL TE SPELEN IN DE WATERWAACK VAN NATTERLANDE, DE OPENINGSVOORSTELLING VAN HET SEIZOEN '18-'19. ALS IEMAND KAN LATEN ZIEN HOE EEN REPETITIEDAG ERUITZIET, DAN IS ZIJ HET WEL.

Hofplein @Hofplein · 09.30
Het is zaterdagochtend, en Emily neemt een laatste slok koffie. Tijdens een repetitieproces voor een productie is ze iedere zaterdag en zondag in touw. Iedere voorstelling is weer anders, wat is er leuk aan De Waterwaack? "Dankzij de bijzondere personages, heeft bijna iedereen die meespeelt een uitgesproken rol."

♥ 💬 📌
Hofplein 10.00
Emily komt aan bij het theater aan het Bentemplein. Het is bekend terrein doordat ze al in meerdere voorstellingen meespeelde. Emily: "Toen ik naar het vwo aan De Theaterhavo/vwo ging, ben ik toch doorgegaan met theater in mijn vrije tijd, omdat ik heel graag aan de producties mee wilde doen. De gewone schoolvakken vond ik soms saai, het theater heeft me daar echt doorheen gesleept."

♥ 💬 📌
Hofplein 10:10
De repetitie begint meestal met dans. Emily: "Op De Theaterhavo/vwo zat ik in de klas met de choreograaf waar we nu mee werken! Hij is verder gaan studeren aan Codarts. Voor mij is theater echt iets voor mijn vrije tijd."

Hofplein @Hofplein · 12.00
In de pauze haalt Emily iets te eten bij de supermarkt. Bij mooi weer zit de groep acteurs graag buiten te kletsen en te eten.

Hofplein @Hofplein · 13:00
Na de pauze worden meestal scènes op afroep gerepeteerd. Voor de acteurs betekent het dat ze niet altijd bezig zijn. In sommige scènes komt een bepaalde rol niet voor. Emily: "Het afgelopen weekend hebben we een doorloop gedaan van de hele voorstelling. Dat is intensief, maar ook belangrijk." Het Jeugdtheater werkt altijd met een 'cast A' en een 'cast B'. Die spelen om en om de voorstellingen. Emily: "Dat is handig als er iemand ziek wordt, er is altijd iemand om in te vallen. Maar ook tijdens het repeteren is het prettig om iemand te hebben waarmee je kunt sparren over de rol."

Hofplein @Hofplein · 17.30
Na de repetitie blijft de groep vaak plakken omdat het zo gezellig is. Regelmatig loopt het erop uit dat ze met elkaar iets eten of drinken in de stad. De manier waarop Emily het spelen in een productie ervaart is in de loop der tijd veranderd: "Vroeger was het ontzettend spannend, nu sta ik er meer ontspannen in."

♥ 💬 📌
Hofplein 23:00
Tijd om naar huis te gaan. Morgen staat er weer een nieuwe dag repeteren op het programma.

WINNIE ROSEVAL

WINNIE ROSEVAL DOET ONDERZOEK NAAR MANIEREN OM HET ONDERWIJS INCLUSIEVER TE MAKEN. ZE GEEFT TRAININGEN EN WORKSHOPS EN BEGELEIDT STUDENTEN. EEN PAAR DAGEN VOOR HET INTERVIEW STOND ZE VOOR HET LAATST ZELF OP DE PLANKEN BIJ THEATERGROEP MANGROVE.

Winnie: “Naast mijn werk ben ik ook nog een eerstegraads lesbevoegdheid aan het halen, waarvoor ik voor de klas sta. Omdat ik docenten train, vind ik dat ik eigen ervaring met lesgeven moet hebben. Zelf theater maken viel niet meer te combineren met alle andere dingen die ik doe, het kostte me te veel energie. Het voelt nu goed zo, het is een afgeronde fase.”

Je hebt bijna je hele jeugd bij Jeugdtheater Hofplein gespeeld.

“Als kind kende ik al anderen die bij Hofplein zaten en we bezochten voorstellingen. Dat vond ik direct fantastisch. Hoe meer ik zag, hoe liever ik ook wilde spelen. Toen ik zes jaar oud was mocht ik beginnen en toen ik daar oud genoeg voor was ging ik ook in de voorstellingen meespelen. Toen werd het echt magisch.

Uiteindelijk was ik 20 toen ik stopte met spelen bij Hofplein. Op een later

moment heb ik ook nog bij Hofplein gewerkt als gastvrouw.”

Hoe was het om in de voorstellingen mee te spelen?

“De periodes rondom de voorstellingen herinner ik me als een groot feest. Het was ook spannend, want met wie kom je dan in zo’n voorstelling te spelen? Iedere zaterdag en zondag repeteerden we. Ik kan ondertussen wel toegeven dat ik op zo’n moment repeteren belangrijker vond dan school. Het waren heel fijne tijden en ook altijd weer verschrikkelijk als het voorbij was. Dat was dan echt afkicken.”

Wat heeft je tijd bij Hofplein voor de rest van je leven betekend?

“Zelf heb ik een heel leuke middelbare schooltijd gehad, met veel vrienden. Maar ik weet dat het voor veel mensen die op Hofplein zaten anders was; voor hen was Hofplein een

veilige haven. Mensen die op school misschien geen aansluiting vonden, konden op Hofplein hun ei kwijt. Die manier van mensen toelaten en accepteren is nu een belangrijk onderdeel van mijn werk. En door aan theater te doen leer je jezelf te presenteren. In mijn werk heb ik er dagelijks profijt van dat ik stevig sta, verstaanbaar praat en een verhaal over het voetlicht weet te brengen. Dat zit echt in me verankerd, mede dankzij Hofplein.”

Wat is voor jou ‘het Hofplein gevoel’?

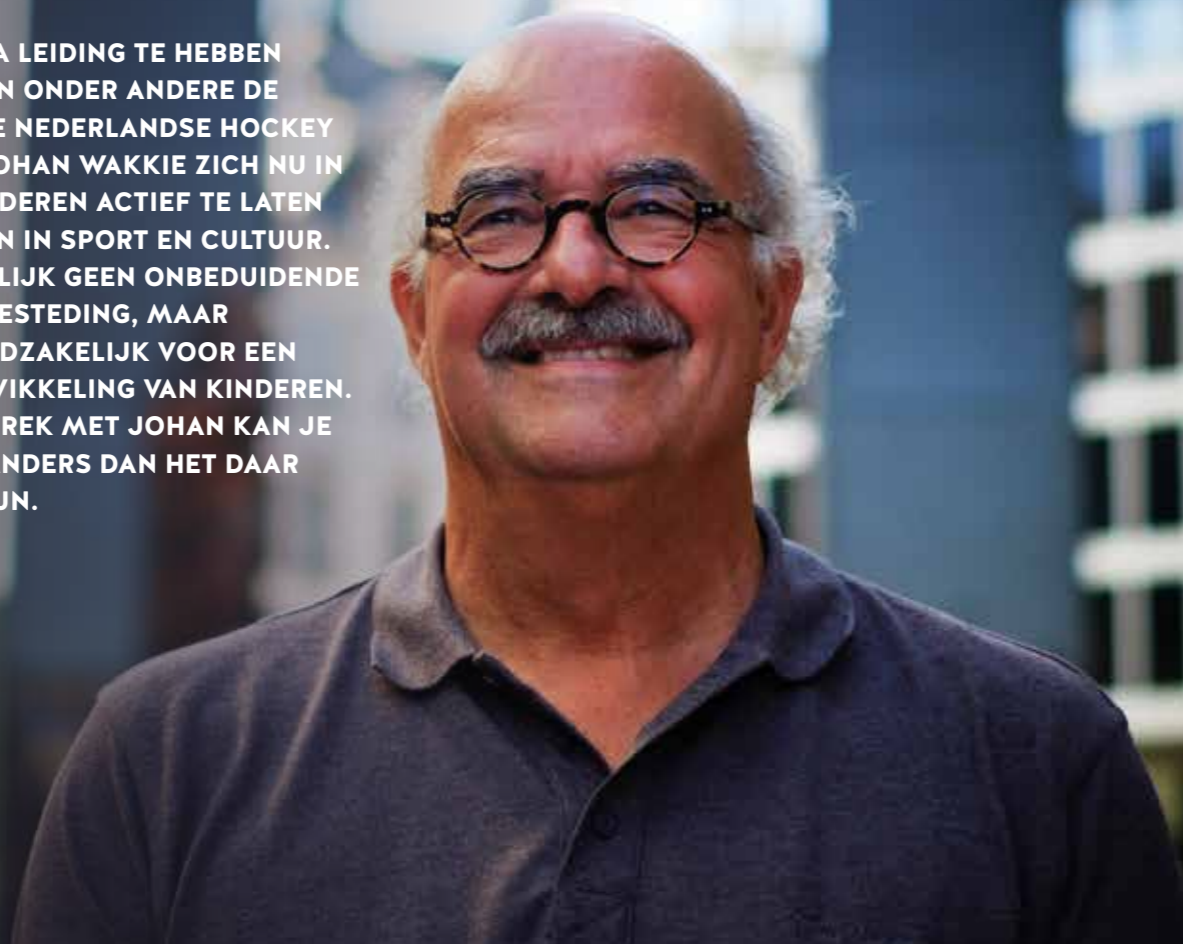
“We hadden laatst een reünie, waar een video gemaakt is met korte interviewtjes. Het valt op dat meerdere mensen daarin benoemen dat Hofplein voor hen voelt als een thuis. En dat is hoe het voor mij ook altijd is geweest. Ik zie mezelf nog steeds als ‘hofpleiner’. Dat zit er wel voor het leven in.”

PARTNER VAN HOPPLEIN

JOHAN WAKKIE

NA DECENNIA LEIDING TE HEBBEN GEGEVEN AAN ONDER ANDERE DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE HOCKEY BOND, ZET JOHAN WAKKIE ZICH NU IN OM ALLE KINDEREN ACTIEF TE LATEN PARTICIPEREN IN SPORT EN CULTUUR. DAT IS NAMELIJK GEEN ONBEDUIDENDE VRIJETIJDSEBESTEDING, MAAR HOOGSTNOODZAKELIJK VOOR EEN GOEDE ONTWIKKELING VAN KINDEREN. NA EEN GESPREK MET JOHAN KAN JE BIJNA NIET ANDERS DAN HET DAAR MEE EENS ZIJN.

MET EEN GROEP OP HET TONEEL, VORM JE EEN ELFTAL

Waarom zijn sport en cultuur zo belangrijk voor kinderen?

“Toen ik kind was, speelden we op straat, of spelletjes thuis, met elkaar samen. Op school kregen we muziekles, daar was gewoon tijd voor. Ik gun de kinderen van nu dat ook. Niet uit nostalgie, maar omdat die veiligheid en ruimte belangrijk is voor de ontwikkeling van een kind. Het gaat om prikkeling, om de kans nieuwe dingen te ontdekken en aan cultuur en sport te doen. Als een kind dat doet, zie je dat ook terug in betere resultaten op school. Dat is geen flauwekul, dat is iets dat een recht zou moeten zijn. In een land als Finland is dat bijvoorbeeld al heel gewoon. In Nederland zijn sport en cultuur iets leuks voor erbij, een vrijetijdsactiviteit. Als daar geen geld of aandacht voor is in een gezin valt dat weg. Het zou een verplicht onderdeel van school moeten zijn, op eenzelfde manier als rekenen en taal dat zijn. Daar zet ik me onder andere in Rotterdam en Amsterdam voor in, door verschillende partijen, zowel uit de wereld van sport als cultuur, met elkaar te verbinden. Samen kunnen ze namelijk beter helpen bijdragen aan de belangen van ouders en kinderen.”

Hoe ben je zo bevestigd geraakt over dit onderwerp?

“Ik ben geïnspireerd geraakt door de

hoogleraar neuropsychologie Erik Scherder. Hij treedt regelmatig in de publiciteit met zijn onderzoeken naar de relaties tussen bewegen, muziek en gedrag. De eerste dertig jaar van je leven kan je je brein maximaal leren benutten, daar komt zijn boodschap in het kort op neer. Dat gebeurt door allerlei prikkels. Het kan rekenen en taal zijn, maar ook muziek of theater, of lichaamsbeweging. Als je die prikkels niet voldoende krijgt, loop je iets mis in de ontwikkeling. Bij kinderen kan dat tot probleemgedrag leiden. Op dit moment wordt nog vaak met straffen gereageerd op zulk gedrag. Terwijl we beter kunnen bekijken wat een kind tekort komt. Zo kan je een kind echt beter laten functioneren in de maatschappij.”

Welke rol zou Jeugdtheater Hofplein hierbij kunnen vervullen?

“Bij jeugdtheater wordt er aanspraak gedaan op de dromen en de creativiteit van kinderen. Door het samenspelen ontwikkelen ze empathie, inzicht in een ander. In dat opzicht lijken toneel en sport best veel op elkaar. Met een groep op het toneel, vorm je ook een soort elftal, waarin ieder zijn eigen kwaliteiten inzet voor het belang van de groep. Door aan toneel te doen kan een kind zich leren uiten, op een manier die zich in het dagelijks leven misschien niet voordoet.”

DE DOORZETTER VAN HOPFLEIN

TAMI ETTALIE

DE DERTIENJARIGE TAMI ETTALIE VERVULDE MET GLANS DE ROL VAN MENEER DE WINTER IN DE VOORSTELLING KANS OP SNEEUW. MAAR DAT GING NIET ZONDER HINDERNISSEN. TAMI WOONT IN ROSENDAAL, BEPAALD NIET OM DE HOEK BIJ HET BENTHEMPLEIN. EN TAMI HEEFT DE SPIERZIEKTE DUCHENNE, WAARDOOR SOEPEL BEWEGEN VOOR HEM MINDER VANZELFSPREKEND IS.

Eerst wilde hij liever voetballen, maar toen Tami acht was begon hij bij Jeugdtheater Hofplein op de locatie in Roosendaal. Hij raakte al snel verslingerd aan het spelen en zingen.

Tami: "Ik vind het leuk om mensen te entertainen. Het is fijn als de mensen in de zaal geconcentreerd naar je kijken en als ze lachen." In de voorstelling kreeg hij daar de kans voor. Tami: "In *Kans op Sneeuw* had ik een heel mooi kostuum aan. En ik moest veel op het podium zijn." Tami's moeder Rabia vertelt: "Het was natuurlijk een enorm gedoe voor ons om steeds op en neer te moeten naar Rotterdam. Maar we voelden gelijk dat we het moesten doen omdat het een bijzondere kans is. Tami's neven hebben ons veel geholpen met halen en brengen." Zowel van Jeugdtheater Hofplein in Roosendaal als de

voorstelling heeft Tami een groep vrienden overgehouden waarmee hij in contact blijft. Nu er geen vestiging van Hofplein meer in Roosendaal zit, is hij begonnen met zangles. Zijn moeder vult aan: "Hij speelt ook al bijna twee jaar keyboard. Het is een creatieve jongen en hij wil graag beroemd worden. Daar is hij heel vastberaden in. Soms zeg ik wel eens tegen hem dat iets te zwaar is voor hem, dan ben ik voorzichtig. Maar dat wil hij eigenlijk niet horen. Jullie moeten in mij geloven, zegt hij dan."

Voor een volgende rol heeft Tami wel ideeën: "Ik moest als Meneer de Winter heel boos zijn, toen heb ik al mijn agressie er uit laten komen. Maar een volgende keer zou ik liever een blij rol willen spelen." En de winter? Daar houdt Tami eigenlijk niet van. Doe hem maar zomer, daar heeft zijn rol niks aan veranderd.

PATTY VOLL

Haar eigen kinderen zijn al een tijdje weg bij Jeugdtheater Hofplein - vijf jaar geleden speelde haar zoon zijn laatste voorstelling - maar Patty blijft betrokken.

Patty: "Voor mijn kinderen was theater een uitlaatklep, om hun creativiteit te kunnen uiten. Op school was daar helaas vaak weinig ruimte voor. Mijn zoon heb ik in zijn tijd op Hofplein zien veranderen van een timide jongetje naar een extravert persoon dat kon zingen en dansen. In de loop der jaren heb ik veel meegeholpen als 'kookouder'. Dat zijn ouders die helpen om de maaltijd te verzorgen voor de kinderen die in een productie spelen. Af en toe 'leen' ik nog wel eens een kind en dan doe ik weer mee. Daarnaast ben ik ook Vriend van Hofplein. Je doneert dan jaarlijks een bedrag en in ruil daarvoor word je bijvoorbeeld uitgenodigd voor generale repetities en rondleidingen. Kinderen hebben bij het theater niks anders te winnen dan persoonlijke groei, dat maakt het heel puur."

OUDERS VAN HOPFLEIN

STEFANIE, ROOS & ANNA MISKE

Toen Stefanie elf jaar oud was bestond het jeugdtheater nog maar net. Ze had er een heerlijke tijd. Nu zitten twee van haar vier dochters op Jeugdtheater Hofplein en op De Theaterhavo/vwo.

Anna: "Toen we op De Theaterhavo/vwo gingen kijken wist ik direct dat ik er naartoe wilde. Nu ga ik over naar het vierde jaar. Omdat je naast de gewone lessen op school ook theater doet met elkaar, krijg je een heel goede band. Later wil ik misschien dokter worden, daarom heb ik nu voor een technisch profiel gekozen."

Roos: "Volgend jaar ga ik ook naar De Theaterhavo/vwo, een beetje spannend is het wel. Je moet auditie doen. Daarbij speel je een stukje, zing je een lied en dans je. Bij de auditie gaat het er niet om of je al heel goed bent, maar meer of je durft."

Stefanie: "Ik zie dat mijn dochters op eenzelfde manier genieten van theater, als ik dat vroeger zelf deed. Hoeveel er in de tussentijd ook veranderd is in de wereld, dat is hetzelfde gebleven. Dat is ook de kracht."

LINDA VAN SCHAICK

Linda is moeder van twee dochters en een zoon. Haar oudste dochter deed vorig jaar eindexamen aan De Theaterhavo/vwo, haar middelste dochter zit daar nog steeds op school en doet de richting vormgeving en haar jongste zoon zit op De Mavo voor Theater, MT010.

Linda: "Ik vond het heel belangrijk dat mijn kinderen naar een middelbare school zouden gaan waar ze zich goed voelen. Hofplein maakt een omgeving die de kinderen stimuleert om zelfstandig na te denken en bewust in een leerproces te staan. Dat is waardevol, zelfs als ze uiteindelijk misschien niet verder willen in een creatief beroep. Voor veel kinderen is de puberteit geen makkelijke tijd, maar hier kunnen ze zichzelf zijn. De betrokkenheid van de docenten bij de leerlingen is iets dat me aan het hart gaat. Ze hebben veel vertrouwen in de leerlingen en dat maakt dat de leerlingen zich veilig voelen. Mijn jongste zoon zit nu met veel plezier op De Mavo voor Theater, MT010, terwijl het eigenlijk een voetballertje is. Hij leert er uit zijn comfortzone te stappen en dat doet hem goed."

KIJKEN IN DE TOEKOMST MET

JOAN DE JONG

JOAN DE JONG IS DIRECTEUR VAN DE MARIA BASISSCHOOL. EEN ECHTE STADS-SCHOOL, MIDDEN IN DELFHAVEN, VLAKBIJ HET CENTRUM. DE THEATERLESSEN DIE TRAINERS VAN JEUGDTHEATER HOFPLEIN GEVEN, ZIJN EEN BELANGRIJK ONDERDEEL VAN EEN BREED PAKKET AAN LESSEN DAT DE SCHOOL DE KINDEREN BIEDT. DE INZET VAN DE SCHOOL LEVERDE HEN IN 2017 HET PREDICAAT EXCELLENTE SCHOOL OP.

IEDER KIND DE BESTE VERSIE VAN ZICHZELF OP DE MARIA BASISSCHOOL

Met elkaar samen

“Dit is letterlijk een kleurrijke school vanwege de manier waarop het gebouw in roze, groen, blauw en paars is aangekleed. Maar ook kleurrijk vanwege de kinderen van allerlei achtergronden en nationaliteiten die hier op school zitten, die voornamelijk wonen in de wijk rondom de school. We vormen met allerlei verschillende mensen samen de school. Dat we het met elkaar doen is heel belangrijk.”

Van zwak naar excellent

“Deze school komt van ver, doordat de school lang stil heeft gestaan in de ontwikkeling. Zo'n dertien jaar geleden is er een nieuwe directie gekomen die daar verandering in bracht. Ze haalden de lamellen weg van de ramen, zetten de voordeur open en haalden nieuwe samenwerkingspartners binnen. Negen jaar geleden ben ik hier komen werken, samen met mijn collega zet ik dat proces voort. Alles is hier onder de loep genomen, afgestoft en opgepoetst. Dat heeft ertoe geleid dat we vorig jaar beloofd zijn met het predicaat excellent. Dat zegt niet dat

we de beste zijn, maar wel dat we dingen goed doen.”

Verbinding

“We werken er hard aan om ieder kind de beste versie van zichzelf te laten worden. Natuurlijk doen we dat met vakken als rekenen, taal, wereldoriëntatie en dergelijke. Maar dat versterken we door alle kinderen ook muziek, dans, gym, zwemmen en theater aan te bieden in de acht jaar dat ze hier op school zitten. De vakken staan onderling met elkaar in verbinding door middel van thema's. De theatertrainers die hier werken vanuit Hofplein zijn voor ons vanzelfsprekend onderdeel van het team, op eenzelfde manier als een leerkracht of de conciërge dat is. Op die manier kunnen we een coherent geheel maken van alle lessen die de kinderen krijgen. Wij geloven erin dat kinderen daarvan groeien.”

Voorstellingen

“Iedere twee jaar geven de podiumvakken, dans, muziek en theater, samen een grote schoolvoorstelling. Dit jaar hebben we met 400 kinderen het verhaal

van Robin Hood gespeeld. Iedere groep nam één van de scènes voor zijn rekening. Zo kregen meerdere kinderen de kans om grote rollen te spelen. Een kind dat echt niet houdt van op het podium staan, heeft ontzettend meegehouden bij de techniek, een ander heeft de fotografie verzorgd. Alle kinderen kunnen met hun eigen talent en voorkeur onderdeel van het geheel zijn. Ik ben er ontzettend trots op dat we dat kunnen neerzetten.”

Niet meetbaar

“De kinderen leren dat hun houding en de manier waarop ze zichzelf aan de wereld presenteren een effect heeft. Dat betekent overigens niet dat ze alles moeten durven en overal vooraan moeten staan. Maar door ze er bewust van te maken, zien we dat ze zelfverzekerder de stap naar het vervolgonderwijs zetten. Theater heeft daarbij een enorme meerwaarde, maar het is niet keihard meetbaar dat het een sterker kind oplevert. En je hoeft dat wat mij betreft ook niet te meten. Maar ik kan het je zeker laten zien.”

DRIE MAKERS VAN HOFPLEIN

JACO HENDRIK KARLIJN

**DRIE MAKERS MET ELK HUN
EIGEN DRIVE, ERVARING EN
ACHTERGROND GAAN AAN DE SLAG
OM VOORSTELLINGEN VOOR HET
THEATERSEIZOEN '18-'19 TE MAKEN. ZE
STELLEN ZICHZELF VOOR EN LICHTEN
VAST EEN TIPJE VAN DE SLUIER OP.**

HENDRIK LEBON

Ik ben opgeleid tot danser, maar ik zie mezelf meer als verhalenverteller dan als danser. Ik heb altijd ideeën en of ik die nu via dans, zang of theater vertel; dat probeer ik altijd te combineren. Dat zal je dus ook gaan zien in de voorstelling *Club Carrousel*.

JACO VAN DER MOOLEN

Ik ben schrijver/regisseur van de voorstelling *De Waterwaack van Natterlande*. Daarnaast ben ik ook de artistiek leidinggevende op De Theaterhavo/vwo en docent.

KARLIJN BENTHEM

Ik ben theatermaker en werk heel graag met jonge mensen. De afgelopen jaren heb ik onder andere de jongerenvoorstellingen bij Toneelgroep Amsterdam gemaakt. Ik werk nu aan de voorstelling *Metamorphose*.

Waarom maken jullie graag theater met kinderen en jongeren?

Hendrik: "Ik werk graag met een 'andere' doelgroep. Dat kunnen kinderen en jongeren zijn, maar ook bejaarden of mensen met een beperking. Ik vind het interessant om te onderzoeken hoe juist zo'n doelgroep tegen de wereld aankijkt."

Jaco: "Het beleven van een verhaal vindt bij jonge mensen op een zo veel meer oorspronkelijke manier plaats. Alles wat je voor het eerst beleeft is intenser dan de keren die daarna komen. En dat voel je bij de kinderen die spelen bij Hofplein. Ieder jaar, iedere voorstelling en ieder kind is weer nieuw. Ik ben zelf oud-leerling van Jeugdtheater Hofplein, maar de glans gaat er voorlopig nog niet van af."

IEDERE VOORSTELLING EN IEDER KIND IS WEER NIEUW

Karlijn: "Jonge mensen kunnen op een frisse en ongecensureerde manier hun mening geven over de wereld waarin we leven. Ik wil graag iets maken dat ertoe doet, met urgentie. Dat wil misschien elke kunstenaar wel, maar dat is waar ik naar zoek. Wat kan ik in deze wereld openbreken of omdraaien waardoor er wellicht iets in beweging komt? Hoe klein of groot ook."

Hendrik, jij werkt op veel verschillende plekken op de wereld.

Haal je daar inspiratie uit die je meeneemt naar Hofplein?

Hendrik: "Wat men goed of slecht theater vindt is erg relatief heb ik gemerkt. Maar er zijn altijd gemeenschappelijke factoren. Overal op de wereld voelen mensen diezelfde innerlijke noodzaak om te dansen, muziek te maken, zich te uiten. Daar heb je geen handleiding voor nodig om dat te begrijpen. Voor mij gebeuren er de mooiste dingen in mijn zoektocht naar de grote verschillen en de overeenkomsten tussen mensen. De Rotterdamse jongeren komen uit een bijzondere stad, met een dynamische geschiedenis en spannende architectuur. Daar ga ik van alles aan ontdekken."

Karlijn, bij jou heeft het publiek vaak een belangrijke rol in een voorstelling. Waarom kies je daarvoor?

Karlijn: "Theater is een van de weinige kunstvormen waarbij het publiek live aanwezig is. Daar wil ik graag 'gebruik' van maken. Dat betekent trouwens niet dat het publiek letterlijk mee moet spelen, maar ik maak ze onderdeel van het kunstwerk. Het is fijn dat het een element is dat ik niet onder controle heb; dat draagt bij aan de urgentie van dat moment. Voor een toeschouwer doet het ertoe dat hij of zij aanwezig is en invloed heeft op de voorstelling. Dat leidt er ook toe dat de voorstelling iedere avond anders is."

SOFIA & DAANTJE NEBBELING

Zussen Sofia en Daantje zitten beiden op Jeugdtheater Hofplein.

Sofia: "Aan het einde van het jaar maken we een voorstelling tijdens de werkplaats. Dan krijgen we scripts die we uit ons hoofd moeten leren. Het leukste vond ik de circusshow, want toen speelde ik een paard en dat is mijn lievelingsdier. In de dans deden we net alsof we hoeven hadden."

Daantje: "Wij speelden heksen die op jacht waren naar een meisje. Steeds als het meisje onze kant op keek deden we alsof we standbeelden waren. Ik had een heksenjurk aan en deed een stemmetje als een heks."

DE ONGEREMDE STEM VAN JONGE MENSEN

Kunnen jullie iets vertellen over de voorstellingen waar jullie nu aan werken?

Jaco: “*De Waterwaack van Natterlande* is een bewerking van het gelijknamige boek van de schrijver Marco Kunst. Het is een heel raar, gek boek, een beetje in de traditie van schrijvers als Roald Dahl. Ik kende de groep waarmee ik de voorstelling zou gaan maken en zodra ik dit verhaal las wist ik dat dit wel eens heel goed bij ze zou kunnen passen. Er komt een decor met veel water en viezigheid en het moet allemaal kapot kunnen. Het wordt een hele belevenis, zowel voor ons als het publiek. En er kan gelachen worden!”

Karlijn: “Ik maak de voorstelling *Metamorphose* samen met de jongeren, daarmee begint het. Omdat we daar nog niet mee begonnen zijn kan ik er nu nog niet heel veel over zeggen. We gaan onderzoeken hoe wij ons als mens verhouden tot verandering. Zijn we er verantwoordelijk voor, zijn we er slachtoffer van, of zijn we er

dienstbaar aan? De *Metamorphose* van Ovidius is een inspiratiebron die we meenemen in het onderzoek, daar kunnen we niet omheen.”

‘ELKE VORM VAN MENSEN BIJ ELKAAR BRENGEN IS WAARDEVOL’

Hendrik: “*Club Carrousel* is geschreven als vervolg op de muzikale dansfilm *Le Bal* van Ettore Scola. Het is een voorstelling met veel muziek en dans, maar gaat in de kern ook over verandering. Ik heb het idee dat identiteit op dit moment ontzettend belangrijk is. Er wordt van je verwacht dat je zelf heel sterk, als een vaststaande persoonlijkheid in de wereld staat. Maar eigenlijk is dat helemaal niet zo handig, daarmee verlies je flexibiliteit om verschillende rollen aan te gaan.”

Wat is er bijzonder aan Jeugdtheater Hofplein?

Jaco: “Jeugdtheater Hofplein

verrijkt de wereld, de fantasie en de blik van jonge mensen. Het is een ontmoetingsplaats waar vriendschappen voor het leven ontstaan. Dat doet het al heel lang en heeft een enorme schare van oud-Hofpleiners. Dat maakt het een instituut in de wijde omgeving van Rotterdam.”

Karlijn: “Het is een gewortelde plek in een stad die snel verandert. Ik ben benieuwd naar de manier waarop Hofplein zich daartoe verhoudt. Soms is hetzelfde blijven net zo veel waard als veranderen. Alles gaat al zo snel. Ik ben nieuw binnen Hofplein, dus ben vooral heel nieuwsgierig naar hoe het gaat zijn.”

Hendrik: “Elke vorm van mensen bij elkaar brengen, of dat nu bij sport, theater of een wandelclubje is, vind ik op een bepaalde manier waardevol. Ik denk dat het goed is dat mensen elkaar opzoeken. Het is mooi dat kinderen dat bij Hofplein al vanaf zo'n jonge leeftijd kunnen gaan doen en daarin hun eigen weg kunnen zoeken.”

OUD-STUDENT VAN DE MBO THEATERSCHOOL

DAVID LAPORT

MET EEN TACHTIG UUR DURENDE WERKWEEK TIMMERT DAVID LAPORT ALS MODEONTWERPER KEIHARD AAN DE WEG. HIJ ONTWERPT VOOR INTERNATIONALE BEROEMDHEDEN ALS SOLANGE KNOWLES EN SIA, MAAR OOK KOSTUUMS VOOR HET NATIONALE BALLET EN THEATERGROEP OOSTPOOL. OOK HEEFT HIJ EEN EIGEN COUTUREATELIER IN AMSTERDAM. OP DE MBO THEATERSCHOOL BEGON HIJ ZIJN OPLEIDING.

Hoe was je tijd op de MBO Theaterschool?

“Het was een ontzettend leuke tijd. Ik kom uit Zeeland, uit Goes, dat is toch echt een provincie stad. Ik wist wel dat ik iets creatiefs wilde gaan doen, maar niet precies wat.

Na mijn aanmelding op de MBO Theaterschool werd ik bij de richting Vormgeving ingedeeld. Het bleek de perfecte keuze voor mij. Ik vond het heerlijk dat ik direct heel veel stages kon lopen en dat ik in zo veel verschillende vakken les kreeg: decor, grime en kostuum. Het was een kleine klas, waarin we veel vrijheid kregen en ik veel vrienden maakte. Uiteindelijk vond ik kostuum echt het leukste vak, omdat het een combinatie is van vormgeving en met mensen werken, dat spreekt mij heel erg aan.”

Hoe ben je na het MBO verder gaan studeren?

“Ik ben toelating gaan doen aan verschillende kunstacademies in Nederland, de keuze viel op de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten in Den Haag. Dat was wel heftig hoor! We begonnen met een klas van 34 mensen, uiteindelijk zijn we met een klas van acht afgestudeerd. Een pittige tijd, maar ook heel leuk en waardevol.”

Wat zijn de belangrijkste lessen en vaardigheden die je op het MBO leerde?

“Dankzij de stages heb ik veel praktijkervaring opgedaan. Dat is toch de beste manier om te zien hoe het eraan toe gaat en een netwerk op te bouwen. Ik heb bijvoorbeeld stagegelopen bij stylisten die werkten voor Marcus Azzini (artistiek

directeur van Toneelgroep Oostpool, red). En nu ga ik zelf kostuums ontwerpen voor zijn nieuwe voorstelling! En ik heb mensen leren kennen tijdens de opleiding die nog steeds mijn beste vrienden zijn, dat is natuurlijk ook heel belangrijk.”

Wat zou je willen zeggen tegen de huidige studenten van de MBO Theaterschool?

“Het klinkt misschien wat tuttig, maar dingen kosten tijd. Als je bijvoorbeeld een ontwerp maakt: neem die tijd om echt iets goeds neer te zetten. Dat geduld heb ik zelf echt moeten leren, want toen ik op de MBO Theaterschool begon had ik dat nog niet. Daarnaast is het heel goed om te blijven bedenken hoe je iets vanuit een nieuw perspectief kunt benaderen, dat is extreem belangrijk om te blijven doen.”

TIES MOOR

Na de zomervakantie gaat Ties Moor naar de 2e van De Mavo voor Theater, MT010.

Ties: “Eerst wilde ik naar De Theaterhavo/vwo, maar omdat ik mavo-advies had ging dat niet. Mijn moeder haalde me over om bij de voorlichting van De Mavo voor Theater te gaan kijken. Daar werd ik gelijk verliefd op de school. Het was fijn om er met een schone lei te starten. Het is een kleine school, daarom is het knus en kennen we elkaar allemaal. Op een gewone school ga je als uitje misschien naar een pretpark, wij gaan dan naar een voorstelling. Improviseren en zelf stukken creëren doe ik het liefst. Meestal weet ik gelijk welke personages er moeten zijn en wat er gaat gebeuren. Na De Mavo voor Theater wil ik misschien naar de MBO Theaterschool of naar De Theaterhavo/vwo. Maar ik weet nu nog niet of ik dat tegen die tijd nog steeds wil. Later wil ik acteur worden, maar misschien ook leraar.”

STEFAN DROGER

Iedere schooldag reist Stefan anderhalf uur heen en terug vanuit Goeree-Overflakkee om naar De Theaterhavo/vwo te gaan. Recent speelde hij mee in een voorstelling van acteursgroep Wunderbaum en was hij finalist van Kunstbende.

Stefan: “Al op de basisschool speelde ik bij Jeugdtheater Hofplein, op de locatie bij ons in het dorp. In groep zes kwam ik erachter dat De Theaterhavo/vwo bestond, en dat ik daarheen wilde. Op dat moment had ik alleen nog geen Havo niveau. Toen ben ik heel hard gaan werken, heb zelfs een jaar overgedaan. Na twee jaar op een reguliere havo kon ik eindelijk naar De Theaterhavo/vwo toe. Nu ben ik over naar het eindexamenjaar. Daarna wil ik heel graag naar de toneelacademie; een mime- of regieopleiding lijkt me wel wat.”

COLUMN

MARIËTTE HAMER

Dit voorjaar is mijn dochter geïnstalleerd als raadslid in onze woonplaats. Ze is 19 jaar – ze straalde bij haar installatie en wat ben ik trots op haar! Haar lef, haar creativiteit, haar capaciteit om haar gevoelens tot uiting te brengen bewonder ik enorm. Deze eigenschappen heeft ze nergens beter kunnen ontwikkelen dan bij Jeugdtheater Hofplein. Dankzij de theaterlessen die ze daar jarenlang volgde, leerde zij haar eigen mogelijkheden kennen en ontwikkelde ze zich om nog meer open te staan voor anderen, samen te werken, initiatief te nemen én te incasseren. Laatst sprak ze een congres met 500 mensen toe en keek als een volleerd spreekster alle kanten van de zaal in. Ook iets dat ze geleerd heeft bij de theaterlessen.

KRACHT VAN THEATER

Meedoen met theater stimuleert en daagt uit. Maar nog belangrijker: theater maken is ontzettend leuk. De toegevoegde waarde van cultuur is groot, zo heb ik recent ook nog ervaren in mijn functie als voorzitter van de Sociaal-Economische Raad. Eén van onze adviezen gaat onder andere over

het belang van de culturele sector voor onze maatschappij. Met zijn creativiteit en ontwerpende kracht zorgt cultuur voor nieuwe invalshoeken bij maatschappelijke uitdagingen zoals klimaatverandering, emancipatie en vergrijzing. We mogen de kracht van cultuur niet onderschatten. Hoe mooi is het dat kinderen al op jonge leeftijd via theater deze kracht – hun eigen kracht - leren kennen?

Ik ben wel eens jaloers geweest op mijn dochter. In mijn jeugd bestonden er nog geen jeugdtheaterscholen, laat staan zo'n geweldig leuke en professionele plek als Hofplein. Gelukkig voor mij zijn er altijd nog de voorstellingen, daar geniet ik volop van. Met de voorstellingen die aan maatschappelijke thema's raken, levert Hofplein een bijdrage aan de dialoog die zo hard nodig is in een stad als Rotterdam.

De programma's van Jeugdtheater Hofplein inspireren, zetten aan tot denken en prikkelen de zintuigen. Een genot dat ik iedereen – speler, toeschouwer en ouder – kan aanraden!

Mariëtte Hamer

HOF
PLEIN

verbeeld
verrijk
verwonder

Hofpleintheater
Benthemplein 13
3032 CC Rotterdam

De Theaterschool
Pieter de Hoochweg 222
3024 BJ Rotterdam

T. (010) 243 50 55
info@jeugdtheaterhofplein.nl
www.jeugdtheaterhofplein.nl

